

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417010111
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5417010111.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Adriany Gallovej, na neverejnom zasadnutí konanom 12. marca 2020 prejednal sťažnosť podanú M. T., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Nt/7/2017-95 zo 14.1.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť M. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín uznesením, č.k. 2Nt/7/2017-95 zo 14.1.2020 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdenej M. T. na povolenie obnovy konania z trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2015, zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 14.1.2020 (č.l. 93-94 spisu), ktoré bolo vykonané v neprítomnosti M. T., vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obhajca uviedol, že zahlasuje voči vyhlásenému uzneseniu sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodní, a prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že podľa plnomocenstva z 29.5.2017 (č.l. 3 spisu) je splnomocnenec JUDr. Tomáš Pukaj okrem iného splnomocnený podávať opravné prostriedky v mene splnomocniteľa M. T..

Dňa 6.2.2020 prostredníctvom zvoleného obhajcu M. T. odôvodnila sťažnosť, pričom uviedla nasledovné sťažnostné argumenty:

„Čo sa týka zamietnutia návrhu na povolenie obnovy konania, dovoľujeme si uviesť, že podľa § 394 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Trestný poriadok“) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obvinená podala návrh na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 9T/9/2015, v ktorom bol vydaný trestný rozkaz, ktorý bol následne doručovaný obvinenej. Takéto doručovanie trestného rozkazu však nemalo účinky riadneho doručovania, pretože trestný rozkaz prevzala matka obvinenej, bez akéhokoľvek splnomocnenia, prípadne iného oprávnenia na preberanie zásielok určených do vlastných rúk odsúdenej. Táto skutočnosť, že trestný rozkaz prevzala matka, bola preukázaná a potvrdená výpoveďou matky na hlavnom pojednávaní dňa 13.04.2017. Sama matka na

pojednávani uviedla: „som tu ohľadom toho, že som prevzala list, ktorý bol adresovaný dcére a asi som to nemala urobiť“.

Podľa § 66 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok,

(1) Do vlastných rúk sa doručuje

a) obvinenému obžaloba a predvolanie,

b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia,

c) iná písomnosť, ak to sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora z dôležitých dôvodov nariadi.

(2) Zásielky do vlastných rúk doručí pošta len adresátovi alebo ich vydá osobe, ktorá sa preukáže overeným splnomocnením nie starším ako šesť mesiacov alebo splnomocnením vydaným poštou na preberanie takých zásielok za adresáta.

(3) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienenom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Trestný rozkaz neprevzala osoba oprávnená podať proti trestnému rozkazu odpor, ale prevzala ho jeho matka. Táto sa mala, podľa citovaného ustanovenia, ods. 2 preukázať overeným splnomocnením, čo však neurobila a aj napriek tomu rozhodnutie prevzala. Teda trestný rozkaz nebol obvinenej doručený zákonom stanoveným spôsobom - keďže odsúdená nebola prítomná pri doručovaní, malo jej byť oznámené doručenie zásielky v náhradný deň.

Zákonné ustanovenia o obnove konania sa viažu na právoplatné konanie a na nové skutočnosti, ktoré vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutie. Tieto podmienky sú splnené aj v tomto prípade - trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a až následne bola preukázaná nová skutočnosť - konkrétne, že zásielka - trestný rozkaz, bol prevzatý osobou neoprávnenou. Toto nepoprel ani Okresný súd Dolný Kubín a dokonca fakt, že trestný rozkaz prevzala matka odsúdenej použil aj vo svojom odôvodnení rozsudku zo dňa 13.04.2017 vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/49/2016. Táto skutočnosť bola preukázaná a potvrdená až po právoplatnosti predmetného trestného rozkazu. V prípade, že by trestný rozkaz bol doručený osobe oprávnenej, teda odsúdenej, táto by podala opravný prostriedok včas a trestný rozkaz by nemusel nadobudnúť právoplatnosť. Okresný súd nerozhoduje jednotne, pretože na jednom mieste (v rozsudku 2T/49/2016) uvádza, že trestný rozkaz prevzala matka obžalovanej a na druhej strane (v rozhodnutí 9T/9/2015) uvádza, že trestný rozkaz bol odsúdenej doručený do vlastných rúk a tento následne nadobudol právoplatnosť. Trestný rozkaz bol doručovaný do vlastných rúk, ale keďže ho prevzala matka odsúdenej, nebol doručovaný riadne, zákonom predpísaným spôsobom a v takomto prípade ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť.

Podľa nášho názoru, práve skutočnosť zistená po právoplatnosti rozhodnutia - konkrétne, že rozhodnutie vydané v konaní, na ktorého obnovu bol podaný návrh, nebolo doručované riadne, podľa zákona a oprávnenej osobe, je práve nedostatkom skutkového zistenia, ktorý treba skúmať v konaní o povolenie obnovy konania. Práve toto je podľa nás nevyhnutný a odôvodnený prípad, kedy treba zasiahnuť do súdneho rozhodnutia tak, že sa povolí obnova takéhoto konania.

Odsúdená vo svojom návrhu uviedla skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine - trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 16.05.2015 a následne sa preukázala skutočnosť, že trestný rozkaz, ako bolo vyššie viackrát uvedené, bol doručovaný v rozpore so zákonom.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti máme za to, že skutočne existuje dôvod na povolenie obnovy konania a preto žiadame a navrhujeme, aby súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm.

a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok zrušil a návrhu na povolenie obnovy konania v celom rozsahu vyhovel. Máme za to, že práve povolenie obnovy konania je jediným možným právnym prostriedkom, ako zvrátiť nežiaduci stav.“

Dňa 12.2.2020 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie prokurátora k sťažnosti odsúdenej, v ktorej prokurátor uviedol:

„Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn.: 2Nt/7/2017 zo dňa 14. 01. 2020 považujem za zákonné a vydané po konaní vykonanom v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.“

Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k správne mu záveru, že nezistil podmienky na obnovu konania vedeného na tomto súde pod sp. zn.: 9T/9/2015. Súd svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jednoznačne odôvodnil a uznesenie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

K sťažnosti odsúdenej je potrebné uviesť, že obnova konania, ako mimoriadny opravný prostriedok prichádza do úvahy len v presne stanovených prípadoch a možno ju nariadiť len za splnenia jasných a zároveň striktných zákonných podmienok.

Z obsahu podaného návrhu na obnovu konania a ani zo sťažnosti odsúdenej nevyplýva, ktorý dôkaz, resp. ktorá skutočnosť, by mohli spôsobiť následok predpokladaný v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Pôvodné konanie bolo vedené pre trestný čin, ku ktorému sa odsúdená priznala. Odsúdená ani jedným podaním v priebehu prípravného konania, a ani v priebehu súdneho konania svoju vinu, prípadne skutkový stav popísaný v uznesení o vznesení obvinenia a rovnako aj v obžalobe nenamietala. V podanom odpore sama odsúdená uviedla, že tento podáva čo do dôvodu a výšky trestu.

Svoje zavinenie na spáchanom skutku obvinená nepoprela, ani v ďalších svojich podaniach adresovaných viacerým súdom, ani v podaných dovolaniach, a ani v návrhu na obnovu konania.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd by nedospel k inému rozhodnutiu o vine, a preto bolo potrebné skúmať, či by nemohlo dôjsť k zmene výroku o uloženom treste, resp. či tento nemá povahu popísanú v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Za týmto účelom bola prečítaná zápisnica o výsluchu obvinenej z prípravného konania, v ktorej odsúdená súhlasila aj s uložením trestu povinnej práce a ani z nej nevyplývajú skutočnosti, ktoré by uloženie takéhoto trestu vylučovali. Odsúdenej bol tiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov, t. j. pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom odsúdená trestný čin spáchala práve v súvislosti s vedením motorového vozidla. Oba uložené tresty boli vykonané a odsúdenie, na základe trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 9T/9/2015, bolo aj zahladené.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť odsúdenej podanú dňa 14. 01. 2020 v zastúpení jej obhajcom a odôvodnenú dňa 05. 02. 2020, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.“

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho

súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu M. T. na povolenie obnovy konania nejedná.

Sťažnostné argumenty M. T. nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou M. T., keď v podstate sa len opakujú dôvody návrhu na povolenie obnovy konania.

K podstate návrhu na povolenie obnovy konania (nedoručenie trestného rozkazu zákonom predpísaným spôsobom M. T.) nad rámec už uvedeného krajský súd poukazuje na nasledovnú časť dôvodov písomného vyhotovenia sťažnosťou napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa:

„...a z vyjadrenia vedúcej pošty - Hlavná pošta Trstená, Pošta D. (č.l. 84) zo dňa 27.05.2015 jednoznačne vyplýva, že „zásielka UU613958636SK (totožné označenie zásielky podľa podacieho hárku na č.l. 81) bola doručená doručovateľkou pošty D. dňa 07.05.2015. Dátum a podpis adresáta je uvedený aj na doručenke. Na Pošte D. z dôvodu neskorého príchodu kurzu ráno, sa doručovatelia nevracajú v deň doručovania na poštu vyúčtovať. Vyúčtovanie zásielok prebieha až na ďalší pracovný deň, ráno, pred odchodom na pochôdzku. Týmto dochádza k nezrovnalosti v údajoch o sledovaní pohybu zásielky na internete. Ďalší pracovný deň po 7.5.2015 bol 11.5.2015. Uvedené údaje na doručenke sú správne.“ S poukazom na uvedené súd má za to, že M. T. prevzala trestný rozkaz Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/9/2015 dňa 7.5.2015 do vlastných rúk.“

Argumentáciu okresného súdu považuje krajský súd za primeranú a nemá čo k nej dodať. V neposlednom rade je potrebné poukázať na už existujúce rozhodnutia súdov viacerých stupňov, ktoré sa zaoberali problematikou riadneho, teda zákonného doručenia trestného rozkazu, a to na uznesenie

Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/9/2015 z 24.6.2015, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3Tos/103/2015 z 5.8.2015 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 1.2.2018, sp.zn. 4Tdo/4/2018 a z 21.1.2019, sp.zn. 4Tdo/21/2018. Krajský súd v prebiehajúcom konaní nemá žiadnu právomoc k prieskumu označených rozhodnutí, pretože ak by podrobil prieskumu označené rozhodnutia, konal by v rozpore s ústavným princípom legality (ultra vires). Z predloženého spisu nevyplýva, či navrhovateľka M. T. postupovala spôsobom, ktorý uviedol Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 21.1.2019, sp.zn. 4Tdo/21/2018 (aplikácia § 369 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. por.), ktorý procesný postup by bol legitímny k prípadnému prieskumu súdu prvého stupňa pri doručovaní trestného rozkazu vydaného Okresným súdom Dolný Kubín 29.4.2015.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť M. T. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.